



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl soudkyně JUDr. Ivanou Jakšíčovou ve věci

žalobkyně: **COFIDIS a. s.**, IČ 27179907
sídlem Bucharova 1423/6, 158 00 Praha

proti
žalovanému:

o zaplacení 89 682,50 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni částku 89 682,50 Kč s kapitalizovaným úrokem ve výši 4 715 Kč a s úrokem z prodlení ve výši 12 % ročně z částky 57 909 Kč od 24. 2. 2025 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 22 283 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala vydání rozhodnutí, kterým by byl žalovanému uložena povinnost uhradit žalobkyni ve výroku uvedenou částku s příslušenstvím z titulu nesplněné povinnosti žalovaného vyplývající ze smlouvy o poskytnutí spotřebitelského úvěru [REDAKCE] č. [REDAKCE] ze dne 4. 12. 2020. Touto smlouvou se žalobkyně zavázala poskytnout žalovanému úvěr a žalovaný se zavázal jej splácet v pravidelných měsíčních splátkách spolu se sjednanými úroky a poplatky. Žalovaný však nesplácel úvěr řádně a včas. Žalobkyně proto v souladu se smlouvou úvěr zesplatnila a vyzvala žalovaného ke splacení celého úvěru. Žalovaný tak dluží žalobkyni částku 57 909 Kč na jistinu, částku 31 733,50 Kč na poplatcích a částku 4 715 Kč na kapitalizovaném smluvním úroku. Dále žalobkyně uplatnila nárok na sjednaný úrok z prodlení v zákonné výši.

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Pejšová.

2. Vzhledem k předloženým listinám, vyzval soud účastníky řízení, aby se ve smyslu ust. § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o. s. ř.) vyjádřili k tomu, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Zároveň soud připojil doložku, že nevyjádří-li se k této výzvě, bude mít soud za to, že proti takovému postupu nemají námitek (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Žalobkyně vyslovila souhlas s rozhodnutím bez nařízení jednání, žalovaný se v určené lhůtě na výzvu soudu nevyjádřil a soud proto rozhodoval na základě listinných důkazů založených ve spise.
3. V dané věci má soud z žalobkyní předložených listin, a to konkrétně z úvěrové smlouvy č. [REDAKCE] ze dne 4. 12. 2020 za prokázané, že mezi žalobkyní a žalovaným byla platně uzavřena smlouva o účelovém spotřebitelském úvěru. Podle uzavřené smlouvy žalobkyně poskytla žalovanému účelový spotřebitelský úvěr ve výši 137 812 Kč, a to na pořízení vozidla tov. zn. [REDAKCE] typ. [REDAKCE]. Žalovaný se čerpaný úvěr zavázal splácet spolu s poplatkem za poskytnutí úvěru ve výši 3 % z financované částky úvěru a smluvního úroku ve výši 18,48 % ročně, a to ve 72 pravidelných měsíčních splátkách ve výši 3 181 Kč. Žalovaný však následně přestal řádně a včas splácet. Žalobkyně proto dopisem ze dne 10. 2. 2025 odstoupila od úvěrové smlouvy s účinky ke dni 23. 2. 2025 a vyzvala žalovaného k okamžitému uhrazení dlužné částky ve výši 87 694 Kč. Ke dni podání žaloby tak žalovaný žalobkyni dluží částku 94 397,50 Kč sestávající z jistiny ve výši 57 909 Kč, poplatků ve výši 31 773,50 Kč a kapitalizovaného smluvního úroku ve výši 4 715 Kč. Žalobkyně žalovaného vyzývala k úhradě a poskytla mu dodatečnou lhůtu k úhradě, avšak ani poté k zaplacení nedošlo.
4. Při právní kvalifikaci vycházel soud z ust. § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.), podle něhož smlouvou o úvěru se úvěrující zavazuje, že úvěrovanému poskytne na jeho požádání a v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a úvěrovaný se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Podle ust. § 1751 odst. 1 o. z. lze část obsahu smlouvy určit odkazem na obchodní podmínky, které navrhovatel připojí k nabídce nebo které jsou stranám známy. Odchylná ujednání ve smlouvě mají před zněním obchodních podmínek přednost. Podle ust. § 1970 o. z. po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroků z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená.
5. Na základě výše uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že mezi žalobkyní a žalovaným byla řádně uzavřena platná smlouva o úvěru ve smyslu ust. § 2395 o. z. Podle této smlouvy žalobkyně poskytla žalovanému účelový úvěr ve výši 137 812 Kč. Žalovaný se zavázal vyčerpané prostředky splatit v pravidelných měsíčních splátkách, a to včetně sjednaného úroku a poplatků, avšak tuto svoji povinnost vrátit vyčerpaný úvěr v souladu s uzavřenou smlouvou o úvěru řádně nesplnil, když se splácením dlužné částky dostal do prodlení. Porušil tak svoji smluvní povinnost stanovenou i ve výše uvedeném právním předpisu a soud mu proto uložil uhradit dlužnou částku tímto rozsudkem. Zcela důvodným je i vznesený nárok žalobkyně na úroky z prodlení, které žalobkyně požaduje náležitě dle ust. § 1970 o. z. v souladu s nařízením vlády č. 351/2013 Sb., neboť žalovaná je v prodlení se zaplacením svého peněžitého dluhu. Lhůta k plnění byla stanovena dle ust. § 160 odst. 1 o. s. ř.
6. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 22 283 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 3 588 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle § 6, § 7 a 11 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. advokátní tarif (dále jen „a. t.“) ve výši 4 700 Kč za tři úkony právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, výzva Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Pejšová.

k plnění a návrh ve věci samé) a paušální náhrada výdajů stanovená dle § 13 odst. 3 této vyhlášky v částce 450 Kč za výše uvedené tři úkony právní služby a dále dle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % stanovená ze základu ve výši 15 450 Kč po zaokrouhlení na celé koruny částkou 3 245 Kč. Platební místo bylo určeno dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho stejnopisu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Táboře.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Tábor 9. ledna 2026

JUDr. Ivana Jakšíčová v. r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Kristýna Pejšová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 11.02.2026 a vykonatelností dne 17.02.2026.
Připojení doložky provedla Pavla Červená dne 25.02.2026.

